

Sygn. akt VII Ka 837/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Iwona Kowalczyk

Protokolant: st. sekr. sądowy Renata Koziel

przy udziale E. N. Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Częstochowie

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2016r. sprawy

**R. S. (1) s. K. i M. ur. (...) w K.**

oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 16 czerwca 2016 r. , sygn. akt IV K 501/15

orzeka:

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego R. S. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody poprzez zapłatę kwoty 11 438,40 złotych (jedenaście tysięcy czterysta trzydzieści osiem złotych, czterdzieści groszy) na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w R., solidarnie z H. D., co do którego nałożono obowiązek naprawienia szkody na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 16 czerwca 2015 roku sygn. akt IV K 294/15;

b) na mocy art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego R. S. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w R. kwotę 756 (siedemset pięćdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu przed sądem I instancji;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od oskarżonego R. S. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w R. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia oskarżonego R. S. (1) od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

**Sygn. akt VII Ka 837/16**

## UZASADNIENIE

**R. S. (1) został oskarżony o to, że:**

1. W dniu 17 maja 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementy złomowe w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 1270 kg o łącznej wartości 3683 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.

**tj. o przestępstwo z art. 278§1 k.k.**

2. W dniu 24 maja 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementy złomowe w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 203 kg o łącznej wartości 589 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.

**tj. o przestępstwo z art. 278§1 k.k.**

3. W dniu 31 maja 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementy złomowe w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 1250 kg o łącznej wartości 3625 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.,

**tj. o przestępstwo z art. 278§1 k.k.**

4. W dniu 07 czerwca 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementy złomowe w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 1000 kg o łącznej wartości 2900 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.,

**tj. o przestępstwo z art. 278§1 k.k.**

5. W dniu 14 czerwca 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementy złomowe w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 700 kg o łącznej wartości 2030 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.,

**tj. o przestępstwo z art. 278§1 k.k.**

6. W dniu 28 czerwca 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementy złomowe w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 850 kg o łącznej wartości 2463 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.,

**tj. o przestępstwo z art. 278§1 k.k.**

**Na mocy wyroku Sąd Rejonowy w Częstochowie z dnia 16 czerwca 2016 roku sygn. akt IVK 501/ 15 :**

1.oskarżony R. S. (2) został uznany za winnego tego, że:

- W dniu 17 maja 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów złomowych w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 188 kg i wartości 582,80 zł i stalowego odpadu produkcyjnego o wadze 2596 kg i wartości 1157,20 zł na szkodę (...) Sp. z o.o., **tj. przestępstwa z art. 278§1 k.k.**

- W dniu 24 maja 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementy złomowe w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 240 kg i wartości 744 zł **tj. przestępstwa z art. 278§1 k.k.**

- W dniu 31 maja 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementy złomowe w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 325 kg i wartości 1007,50 zł i stalowego odpadu produkcyjnego o wadze 2325 kg i wartości 930 zł **tj. przestępstwa z art. 278§1 k.k.**

- W dniu 07 czerwca 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementy złomowe w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 840 kg i wartości 2604 zł i stalowego odpadu produkcyjnego o wadze 779 kg i wartości 311,60 zł **tj. o przestępstwa z art. 278§1 k.k.**

- W dniu 14 czerwca 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementy złomowe w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 215 kg i wartości 666,50 zł i stalowego odpadu produkcyjnego o wadze 1100 kg i wartości 440 zł **tj. przestępstwa z art. 278§1 k.k.**

- W dniu 28 czerwca 2014r. w miejscowości W. przy ul. (...) z terenu firmy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i H. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementy złomowe w postaci aluminiowego odpadu produkcyjnego o wadze 906 kg i wartości 2808 zł i stalowego odpadu produkcyjnego o wadze 467 kg i wartości 186,80 zł) **tj. przestępstwa z art. 278§1 k.k.** i przy przyjęciu, że w/w przestępstwa zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na mocy art. 4§1 k.k. w zw. z art. art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1,2,3 kk oskarżonemu R. S. (1) wymierzono jedną karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 15 (piętnaście) złotych;

2. na mocy art. 4§1 k.k. w zw. z art. 69§1 i §2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

3. na mocy art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 700 (siedemset) złotych i wydatki w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

**Od powyższego wyroku apelację wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego . Skarżący podniósł w swoim środku odwoławczym zarzuty :**

- obraży przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 46§1 kk wyrażającą się w braku orzeczenia wobec R. S. (1) o obowiązku naprawienia oskarżycielowi posiłkowemu szkody wyrządzonej przestępstwami .

- błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia przez Sad I instancji ,że istnieje tytuł wykonawczy , który umożliwia nałożenie na R. S. (1) obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami .

- obrazę przepisu postępowania mającego wpływ na treść orzeczenia w postaci art. 627kpk poprzez brak orzeczenia od R. S. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika w niniejszej sprawie.

**Podnosząc te zarzut pełnomocnik oskarżyciel posiłkowego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku** poprzez orzeczenie na podstawie art. 46 § 1 k.k. w stosunku do oskarżonego R. S. (1) obowiązku naprawienia w całości szkody poprzez zapłatę kwoty 11 438,40 złotych (jedenaście tysięcy czterysta trzydzieści osiem złotych, czterdzieści groszy) na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w R., oraz zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu przed sądem I instancji.

.

**Sąd Okręgowy zważył co następuje:**

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i podniesione w niej zarzuty są zasadne.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż w niniejszej sprawie wyrok Sądu pierwszej instancji nie był podważany co do przypisania oskarżonemu winy i sprawstwa w zakresie czynu przypisanego mu w punkcie pierwszym zaskarżonego wyroku. Z uwagi na powyższy fakt przekroczenie granic apelacji możliwe jest zatem wyłącznie w oparciu o szczególne

przepisy wskazane w ustawie i tak na podstawie art. 439 § 1 k.p.k. i art. 440 k.p.k. . Jedyne zatem przez pryzmat tych przepisów Sąd Odwoławczy był uprawniony do kontroli zapadłego wobec oskarżonego wyroku. W ocenie Sądu Odwoławczego w niniejszej sprawie nie występują żadne z tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych, enumeratywnie wymienionych w art. 439§1kpk , ani też nie ma podstaw do przyjęcia ,iż przypisanie oskarżonemu winy w zakresie jaki wskazano w zaskarżonym wyroku, jest rozstrzygnięciem rażąco niesprawiedliwym w rozumieniu art. 440 k.p.k. Należy podkreślić ,że Sąd Rejonowy zgromadził kompletny materiał dowodowy pozwalający na ostateczne rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Przeprowadzona analiza zgromadzonego materiału dowodowego podobnie jak i dokonana ocena poszczególnych dowodów jest w pełni przekonywująca. Konkludując należy stwierdzić , że Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie na podstawie prawidłowo zgromadzonego i ocenionego materiału dowodowego wyprowadził trafne wnioski zarówno co do winy oskarżonego R. S. (1) w zakresie popełnienia przypisanego mu czynu, jak i subsumcji prawnej jego zachowań wyczerpujących dyspozycję art. 278§1kk popełnionych w warunkach art. 91§1 kk.

Odnosząc się do podniesionego w apelacji zarzutu obrazy prawa materialnego i tak art. 46 §1 kk należy stwierdzić ,iż faktycznie Sąd Rejonowy błędnie w niniejszej sprawie nie orzekł o obowiązku naprawienia szkody pomimo ciężącego na nim w tym zakresie obowiązku. Przepis art. 46 § 1 k.k. stanowi, że w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej, orzeka obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości albo w części lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Złożenie w terminie wniosku o naprawienie szkody, o niekwestionowanej co do kwoty wysokości, obliguje w związku z tym sąd do orzeczenia na podstawie art. 46 § 1 k.k takiego obowiązku. Co więcej Sąd nie może odmówić nałożenia obowiązku naprawienia szkody, jeśli wina oskarżonego została udowodniona oraz udowodniono konkretną szkodę. W niniejszej sprawie wina oskarżonego R. S. (1) została udowodniona i rozstrzygnięcie to nie było przedmiotem zaskarżenia , podobnie jak nie była kwestionowana wysokość wyliczonej szkody . Został również złożony stosowny wniosek o naprawienie szkody przez podmiot wymieniony w treści art. 46§ 1kk – wniosek taki w imieniu pokrzywdzonego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w R. został złożony w mowie końcowej . Wniosek o naprawienie szkody w trybie art. 46 § 1 k.k. może zostać złożony również w głosach stron, nawet odbieranych po wznowieniu postępowania ( vide wyrok SN z dnia 17 maja 2012 r. sygn. akt V KK 322/11, LEX nr 1212390, vide wyrok SN z dnia 21. 03 2013 r. )

Dorobek orzecniczy Sądu Najwyższego oraz sądów apelacyjnych wskazuje na to, że ugruntowany jest w chwili obecnej pogląd, iż zobowiązanie do naprawienia szkody w postępowaniu karnym (w tym również w trybie art. 46 § 1 k.k.) możliwe jest zarówno, co do całości szkody jak i jej części, oraz tak w formie odpowiedzialności solidarnej jak i w formie pro rata parte. Wybór sposobu naprawienia szkody pozostaje w sferze autonomicznej decyzji sądu orzekającego, musi jednak uwzględniać realia każdej sprawy .Wysokość odniesionych zysków z przestępstwa przez poszczególnych oskarżonych oraz stopień ich wkładu w całość akcji przestępczej ma drugoplanowe znaczenie przy nakładaniu na działających w ramach uzgodnionego podziału ról współsprawców obowiązku z art. 46 § 1 k.k. Należy podzielić tu pogląd wyrażony już przez Sąd Apelacyjny w K. w wyroku z dnia 2 września 2004 r. (sygn. II AKa 258/04, Prok. i Pr. wkładka 2005/10/16), że z uwagi przede wszystkim na dobro pokrzywdzonego celowe jest nakładanie na współsprawców właśnie solidarnego obowiązku naprawienia szkody. Inne rozwiązanie w daleko wyższym stopniu naraża podmiot pokrzywdzony przestępstwem na nie uzyskanie wyrównania szkody w pełnej wysokości. Zasadne jest więc przerzucenie na oskarżonych współsprawców ciężaru wytaczania ewentualnych roszczeń regresowych po naprawieniu szkody przez któregokolwiek z nich, stosownie do art. 441 § 2 k.c.

Stosownie do dyspozycji art. 415 § 1 zdanie. 2 k.p.k. obowiązku naprawienia szkody w niniejszej sprawie nie orzekłby Sąd jedynie jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa byłoby przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie by orzeczono .Przy zaistnieniu zatem tożsamości podmiotowej i przedmiotowej powyższa klauzula antykumulacyjna eliminowałaby możliwość nałożenia obowiązku naprawienia szkody w oparciu o przepis art. 46 § 1 k.k. Celem ustawodawcy wprowadzającego klauzulę antykumulacyjną jest zapobieżenie sytuacji powstania dwóch tytułów wykonawczych, która to sytuacja potencjalnie mogłaby doprowadzić do nieuzasadnionego podwójnego obciążenia oskarżonego, w sytuacji, w której wobec skazanego prowadzone równolegle byłyby dwa postępowania egzekucyjne, zmierzające do wyegzekwowania świadczeń mających źródło w tożsamym zdarzeniu

faktycznym. Taka sytuacja nie ma miejsca w przypadku, kiedy brak jest kumulatywnego spełnienia przesłanek tożsamości przedmiotowej i podmiotowej, innymi słowy, kiedy podstawą roszczeń będzie tożsame zdarzenie faktyczne, natomiast roszczenie to zostanie orzeczone wobec różnych podmiotów. **Zasądzenie odszkodowania od jednego ze sprawców nie stwarza więc stanu powagi rzeczy osądzonej odnośnie pozostałych sprawców szkody.** Spełnienie zasądzanego świadczenia przez jedną ze zobowiązanych osób skutkuje jedynie powstaniem roszczenia regresowego w stosunku do pozostałych zobowiązanych./ vide Wyrok SA w Warszawie 12 .02. 2016 r (...) Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 5 czerwca 2013 r. sygn. II AKa 157/13, opubl. LEX nr 1331174, i postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2014 r. sygn. IV KK 129/14, opubl. LEX nr 1552151/.

Warunkiem orzeczenia omawianego obowiązku naprawienia szkody jest jej istnienie w czasie orzekania (tak Szewczyk (w:) Zoll I, s. 642). "Szkodą, do której naprawienia sąd zobowiązuje sprawcę, jest równowartość rzeczywistej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa i nie jest dopuszczalne uwzględnianie przy ustalaniu jej wysokości tych składników i elementów szkody, które wynikły z następstw czynu, np. odsetek" (wyrok SN z dnia 4 lutego 2002 r., II KKN 385/01, por. też wyrok SN z dnia 3 września 2009 r., V KK 149/09, Prok. i Pr.-wkł. 2010, nr 9, poz. 10, LEX nr 53028). "(...) 3. Określenie ustawowych odsetek przy orzekaniu środka karnego obowiązku naprawienia szkody nie ma podstawy prawnej" (wyrok SA w Katowicach z dnia 3 marca 2011 r., II AKa 42/11, LEX nr 846484).

Z informacji uzyskanej od pokrzywdzonego podmiotu jak i informacji uzyskanej w toku rozprawy apelacyjnej od pełnomocnika tego podmiotu wynika , że w stosunku do oskarżonego nie toczy się postępowanie o roszczenie wynikające z tego przestępstwa i w stosunku do niego nie zapadło w innym postępowaniu takie orzeczenie , a ponadto co najistotniejsze , że wyrządzona przestępstwem szkoda nie została naprawiona w tym nawet przez współoskarżonego H. D. , co do którego w innej sprawie karnej orzeczono obowiązek naprawienia szkody w trybie art. 46§1 kk.

Należy w tym miejscu podkreślić ,iż błędnie Sąd Instancji przyjął ,iż zapadłe w sprawie IVK 294/ 15 orzeczenie w stosunku do H. D. uniemożliwia orzeczenie w niniejszej sprawie w trybie art. 46§1 kk o obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem od drugiego ze sprawców kradzieży tj oskarżonego R. S. (1) solidarnie z H. D. . Tak jak już wskazano powyżej szkoda nie została naprawiona do dnia wydania orzeczenia przez Sąd Odwoławczy , co do oskarżonego nie zostało w innym postępowaniu wydane orzeczenie dotyczące tego roszczenia, ani takie postępowanie się nie toczy .Przeszkody nie stanowi również w tym zakresie wydanie w stosunku do innego z sprawców orzeczenia zobowiązującego go do naprawienia szkody / brak tożsamości podmiotowej/ w sytuacji gdy szkoda nie została naprawiona . Wyrządzenie szkody przestępstwem przez kilku sprawców powoduje bowiem ich odpowiedzialność z tego tytułu, niezależnie od tego czy odpowiadają we wspólnym postępowaniu czy też o ich odpowiedzialności cywilnej orzeka się różnymi wyrokami. Zasądzenie odszkodowania od jednego ze sprawców nie stwarza stanu powagi rzeczy osądzonej odnośnie pozostałych sprawców szkody (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 marca 2003 r. sygn. II AKa 57/03, opubl. KZS 2003/4/42). Jedynie spełnienie zasądzanego świadczenia przez jedną ze zobowiązanych osób skutkuje powstaniem roszczenia regresowego w stosunku do pozostałych zobowiązanych.

Natomiast instrumentem, który stanowi wystarczające zabezpieczenie interesu skazanego przed sytuacją przymusowego wyegzekwowania od niego, w ramach obowiązku naprawienia szkody, świadczenia które uprzednio zostało spełnione przez inny podmiot z powodu odrębnego zobowiązania (a więc zapobiegającym ewentualnemu bezpodstawnemu wzbogaceniu pokrzywdzonego na jaką to groźbę wskazuje w uzasadnieniu Sąd I instancji) jest instytucja tzw. powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie wskutek którego m.in. zobowiązanie wygasło. Przykładem takiego wygaśnięcia zobowiązania będzie naprawienie szkody przez inny podmiot niezależnie od rygoru odpowiedzialności tego podmiotu.

W związku z tym Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób ,iż na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł w stosunku do oskarżonego R. S. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody poprzez zapłatę kwoty 11 438,40 złotych (jedenaście tysięcy czterysta trzydzieści osiem złotych, czterdzieści groszy) na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

spółki komandytowej z siedzibą w R., solidarnie z H. D., co do którego nałożono obowiązek naprawienia szkody na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 16 czerwca 2015 roku sygn. akt IV K 294/15.

Skarżący ponadto wskazał, iż Sąd Rejonowy pomimo złożonego wniosku nie orzekł w zaskarżonym orzeczeniu o kosztach związanych z ustanowieniem przez oskarżyciela posiłkowego pełnomocnika z wyboru w toku postępowania przed Sadem I instancji i w związku wniósł o wydanie orzeczenia w tym zakresie.

Stosownie do treści art. 627 kpk Sąd zasądza od skazanego na rzecz oskarżyciela posiłkowego koszty poniesione przez niego wydatki w związku z prowadzonym postępowaniem. Faktem jest, iż w niniejszej sprawie oskarżyciel posiłkowy ustanowił pełnomocnika z wyboru w osobie radcy prawnego G. B., który reprezentował go w Sądzie Rejonowym na 5 terminach i faktem jest, iż został złożony stosowny wniosek o zasądzenie wydatków związanych reprezentowaniem oskarżyciela posiłkowego przez fachowy podmiot. Z niewiadomych przyczyn Sąd I instancji nie wydał stosownego rozstrzygnięcia w tym zakresie jak również nie wyjaśnił tego stanu rzeczy w treści sporządzonego uzasadnienia. Zaistniała w związku z tym konieczność skorygowania w tym zakresie orzeczenia i zasądzenia na mocy art. 627 k.p.k. od oskarżonego R. S. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w R. kwoty 756 (siedemset pięćdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu przed sądem I instancji. Przy wyliczeniu wysokości tej kwoty Sąd miał na uwadze ilość terminów rozpraw oraz treść § 22. Rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10. 2015 r w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Mając na uwadze zaprezentowane we wcześniejszych akapitach rozważania oraz uwzględniając wszystkie ujawnione w sprawie okoliczności, jako zasadny należało zatem ocenić postulat apelującego o zmianę zaskarżonego orzeczenia ( art. 437§2 k.p.k.)

W pozostałej zaś części zaskarżony wyrok, który to dodatkowo został z urzędu skontrolowany przez przyzmat art. 439§1k.p.k. i art. 440 k.p.k. ( nie dostrzeżono bezwzględnych przyczyn odwoławczych, enumeratywnie wymienionych w art. 439§1 k.p.k .ani też nie stwierdzono podstaw do uznania, że przypisanie oskarżonemu winy w takim zakresie jak uczyniono to w zaskarżonym wyroku, jest rozstrzygnięciem rażąco niesprawiedliwym w rozumieniu art. 440 k.p.k ) jako trafny i słuszny utrzymano w mocy.

Na mocy art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624§1 k.p.k. i art. 17 ust 1i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych mając na uwadze obecną sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, a nadto kierując się względami słuszności, zwolniono go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.